ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 1.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 1-го Января — 1835 — *Wilno. Wtorek. 1go Stycznia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 21-го Декабря.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,

ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ,

и прочая, и прочая, и прочая.

НАШЕМУ Инженеръ-Генералу, находящемуся въ Стокгольмѣ по особымъ порученіямъ, Графу Петру Корниловичу Сухтелену.

Долговременная и отличными трудами ознаменованная служба ваша, всегда обращала на васъ вниманіе Наше; особенное же усердіе, прилагаемое вами къ сохраненію дружественныхъ Нашихъ сношеній съ Его Величествомъ Королемъ Шведскимъ и Норвежскимъ, пріобрѣло вамъ Монаршую Нашу признательность. Во изъявленіе оной Всемилостивѣйше жалуемъ вамъ *знаки ордена Св. Апостола Андрея Первозваннаго, алмазами украшенные*; которые препровождая присемъ, пребываемъ вамъ Императорскою Нашею милостію благосклонны.

С.-Петербургъ.
5-го Декабря, 1834 года.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

— Въ воскресенье, 16-го Декабря, Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Его Величества Короля Греческаго Князь *Суццо*, и Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Соединенныхъ Американскихъ Штатовъ Г. *Вилькинсъ*, имѣли счастіе представляться Его Императорскому Высочеству Государю Цесаревичу Великому Князю, Наслѣднику Престола.

— Высочайшею Грамотою 6-го Декабря Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Начальникъ 10-й Пѣхотной дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Тришатный*.

— Высочайшимъ Приказомъ 14-го Декабря, Командиръ 1-й Гренадерской Артиллерійской бригады, Полковникъ *Моисѣевъ*, уволенъ отъ службы Генералъ-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Высочайшимъ Приказомъ 16-го Декабря, уволенъ отъ службы состоящій по Арміи Полковникъ *Залѣсскій 1-й*, за ранами, Генералъ-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго жалованья. (*Р. Ин.*)

— Его Императорское Величество, по представленію Московскаго Военнаго Генералъ-Губернатора, Высочайше повелѣть соизволилъ: Управляющему Канцеляріею Московскаго Оберъ-Полицмейстера, Слѣдственному Приставу 8-го класса *Павловскому*, за отличныя по службѣ дѣйствія, объявить Монаршее благоволеніе. (*Спб. В.*)

— Правительствующимъ Сенатомъ въ званіе потомственнаго Почетнаго Гражданства удостоены: Купцы 1-й гильдіи: С. Петербургскіе, Григорій *Борисовъ*, Гаврила *Москвинъ*, Петръ *Янкинъ*; Московскіе, Николай *Ремезовъ*, Иванъ и Егоръ *Окороковы* съ племянникомъ Александромъ; Екатеринбургскій, Семенъ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 21 Grudnia.

Z BOŻEY ŁASKI

MY NIKOŁAY PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH-ROSSYY,

i t. d. i t. d. i t. d.

NASZEMU Jenerałowi Inżenierów, znaydującemu się w Sztokolmie ze szczególnemi poleceniami, Hrabi Piotrowi Korniłowiczowi Suchtelenowi.

Długa i odznaczającemi się trudami oznamionowana służba wasza, zawsze zwracała na was Naszę uwagę; szczególna zaś gorliwość przez was podjęta, około zachowania przyjacielskich związków Naszych z Nayjaśnieyszym Królem Szwedzkim i Norwegskim, zjednała dla was Monarszą Naszę wdzięczność, na okazanie którey Nayłaskawiey darujemy wam *znaki orderu Sw. Andrzeja Apostoła pierwszego wezwania, brylantami ozdobione*; które przy tém przesyłając, zostajemy ku wam Cesarską Naszą łaską przychylni.

St.-Petersburg
5-go Grudnia, 1834 roku.

Na autentyku własną Jego Cesarskiey Mości ręką podpisano:

NIKOŁAY.

— W niedzielę, dnia 16 Grudnia, Nadzwyczayny Poseł i Minister Pełnomocny Nayjaśnieyszego Króla Greckiego Xiążę *Suzzo*, oraz Poseł Nadzwyczayny i Minister Pełnomocny Stanów Zjednoczonych Amerykańskich P. *Wilkins*, mieli szczęście stawić się Jego Cesarskiey Wysokości Panu Cesarzewiczowi Wielkiemu Xięciu Następcy Tronu.

— Przez Naywyższy dyplomat 6go Grudnia Nayłaskawiey mianowany Kawalerem orderu *Sw. Anny 1go stopnia*, Naczelnik 10tey dywizyi pieszey, Jenerał-Major *Tryszatnj*.

— Przez Naywyższy rozkaz dzienny 14go Grudnia, Dowódzca 1szey Grenadyerskiey Artylleryyskiey brygady Półkownik *Moysiejew*, uwolniony ze służby Jenerał-Majorem, z mundurem i pensyą zupełnego wyznaczenia podług ustawy 6go Grudnia 1827 roku.

— Przez Naywyższy rozkaz dzienny 16 Grudnia, uwolniony ze służby, liczący się w Armii Półkownik *Zaleski 1szy*, z przyczyny ran, Jenerał-Majorem z mundurem i pensyą zupełney gaży. (*R. I.*)

— Jego Cesarska Mość, na przedstawienie Moskiewskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora Naywyżey rozkazać raczył: Zarządzającemu Kancellaryą Moskiewskiego Ober-Policmeystra, śledztwiennemu Przystawie 8mey klassy *Pawłowskiemu*, za odznaczające się w służbie czynności, oświadczyć Monarsze zadowolenie. (*G. S. P.*)

— Przez Rządzący Senat uznani zostali godnémi stanu potomnego obywatelstwa: kupcy 1szey gildy: St. Petersburscy: Grzegorz *Borysow*, Gabryel *Moskwin*, Piotr *Jankin*; Moskiewscy: Nikołay *Remezow*, Jan i Jegor *Okorokowie* z synowcem Alexandrem; Ekaterynburski Symon *Czerepanow*; Szuyski Jan *Kisielew* z familią

Черепановъ; Шуйскій, Иванъ *Киселевъ* съ семействомъ; Нерчинскій, Хрисанѳъ *Кандинскій*, съ семействомъ; Ростовскій, Михаилъ *Морокуевъ* съ братомъ Николаемъ; Рижскій, Мартынъ *Краузе*; Нарвскій, Германъ *Сутговъ* съ братомъ Робертомъ; Купцы 2-й гильдіи: Московскій, Михаилъ *Левинъ*; Перновскій, Адріанъ *Дебрынъ*; Рижскій, Петръ *Пореска*; Орловскій, Тихонъ *Булычевъ* съ племянникомъ Якимомъ; Козловскій, Дмитрій *Придарогинъ* съ семействомъ; Костромской, Алексѣй *Коржавинъ* съ племянниками Николаемъ и Константиномъ. (*Сѣв. Пч.*)

— Эвпаторійскій 1-й гильдіи купеческій сынъ Моше Ароновъ *Панпуловъ* завелъ хлѣбные магазины на южномъ берегу Крыма, въ мѣстечкѣ Ялтѣ, гдѣ нынѣ устроивается портъ и пристань; изъ сихъ магазиновъ онъ продаетъ жителямъ и путешествующимъ по южному берегу Крыма хлѣбъ и другія жизненныя потребности по весьма умѣреннымъ цѣнамъ, и тѣмъ отвращаетъ тамъ недостатокъ въ продовольствіи. Сверхъ того, онъ внесъ 1000 руб. на заведеніе Ѳеодосійскаго сада, и, по засвидѣтельствованію мѣстнаго Начальства, оказалъ въ разное время на пользу общую и для казны другія не менѣе похвальныя дѣйствія.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ доводилъ о семъ до свѣденія Комитета Гг. Министровъ, по Положенію коего, Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: купеческаго сына *Панпулова*, согласно представленію мѣстнаго Начальства, наградить золотою медалью на Аннинской лентѣ, для ношенія на шеѣ, съ надписью: *за усердіе*. (*Од. В.*)

Указъ Правительствующаго Сената.
О поясненіи правилъ относительно десятилѣтней давности въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ.

Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи 4-го, 5-го и Межеваго Департаментовъ слушали: *во-первыхъ*, предложенное Господиномъ Министромъ Юстиціи, Тайнымъ Совѣтникомъ и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія 4-го, 5-го и Межеваго Департаментовъ Правительствующаго Сената по дѣлу Князя Іосифа Любомирскаго съ наслѣдниками Князя Ксаверія Любомирскаго и Князя Потемкина Таврическаго о 14,662 руб. 40 коп. серебромъ, по коему постановленное Сенатомъ рѣшеніе заключаетъ въ себѣ поясненіе закона о десятилѣтней давности въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ, нашелъ заключеніе Правительствующаго Сената, въ докладѣ изложенное, во всѣхъ частяхъ правильнымъ, и потому положилъ: оное утвердить.“ На ономъ мнѣніи написано: „Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по дѣлу Князей Любомирскихъ, съ поясненіемъ правилъ относительно десятилѣтней давности въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ.* 30-го Октября 1834 года.“ И *во-вторыхъ* справку, по коей оказалось, что всеподданнѣйшимъ докладомъ Общаго Собранія 4-го, 5-го и Межеваго Департаментовъ Сената по дѣлу Князя Іосифа Любомирскаго съ наслѣдниками Князя Ксаверія Любомирскаго и Князя Потемкина Таврическаго о 14,662 руб. 40 коп. серебромъ, представляемо было: Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи, по разсмотрѣніи дѣла, нашелъ, что 1799 года Ноября 22-го присуждена сумма Іосифу Александровичу, пріобрѣвшему право кредитора Калиновскаго. 1800 Апрѣля 24-го отдано ему за сей долгъ имѣніе Князя Михаила Любомирскаго, отца нынѣшняго истца Іосифа. 1800 Августа 31 учинена мировая съ Александровичемъ Князя Михаила Любомирскаго о передачѣ права на сей долгъ. 1805 Декабря 6 Волынскій Конкурсовый Судъ расчелъ, что въ число долга сего только третья часть слѣдовала отъ Князя Михаила Любомирскаго 97,749 злотыхъ съ процентами, а двѣ такихъ же слѣдуютъ къ возврату ему Михайлу отъ другихъ двухъ братьевъ Князей Іосифа и Ксаверія Любомирскихъ, указавъ именно, на какихъ дѣтяхъ Ксаверія искать ему и на какомъ имѣніи. 1806 Генваря 28-го Князь Михаилъ Любомирскій просилъ Кіевскій Главный Судъ о предписаніи исполнить оный приговоръ Конкурснаго Суда, взысканіемъ съ дѣтей Ксаверія, владѣющихъ Кіевскимъ материнскимъ его имѣніемъ Иванковымъ. 1806 Апрѣля 21-го Кіевскій Главный Судъ отказалъ во взысканіи потому, что рѣшеніе, въ чужой Губер-

Nerczyński Chryzanty *Kandiński* z familią; Rostowski Michał *Morokujew* z bratem Nikołajem; Ryzki Marcin *Krauze*; Narwski German *Sutton* z bratem Robertem; kupcy 2giey gildy: Moskiewski Michał *Lewin*; Pernowski Adryan *Debrin*; Ryzki Piotr *Porescha*; Orłowski Tichon *Bułyczew* z synowcem Joachimem; Kozłowski Dymitr *Prydarohin* z familią; Kostromski Alexy *Korżawin* z synowcami Nikołajem i Konstantynem. (*P. P.*)

— Syn Kupca 1szey gildy z Eupatoryi Mosze Aronow *Panpułow*, założył magazyny zbożowe na południowym brzegu Krymu, w miasteczku Jałcie; gdzie teraz buduje się port i przystań; z magazynow tych przedaje on mieszkańcom i podróżującym po brzegu południowym Krymu zboże i inne potrzeby żywności za ceny bardzo umiarkowane i tym sposobem zaradza tam niedostatkowi żywności. Nadto ofiarował on 1,000 rubli na założenie Teodozyyskiego ogrodu, i podług zaświadczenia mieyscowey Zwierzchności, czynił w różnych czasach dla powszechnego dobra i dla Skarbu niemniey chwalebne rzeczy.

Minister Spraw Wewnętrznych donosił o tém Komitetowi PP. Ministrów, po którego postanowieniu, Cesarz Jegomość Naywyżey rozkazać raczył: Syna kupieckiego *Panpułowa*, zgodnie z przedstawieniem mieyscowey Zwierzchności nagrodzić medalem na wstędze orderu *Św. Anny* dla noszenia na szyi z napisem: *za gorliwość*. (*G. O.*)

Ukaz Rządzącego Senatu.
Z objaśnieniem prawideł względem dziesięcioletniey dawności w Guberniach, zostających na osobnych prawach.

Rządzący Senat na Połączoném Zgromadzeniu 4go, 5go i Granicznego Departamentów słuchali: *naprzód*, przełożoney przez Pana Ministra Sprawiedliwości, Radcę Taynego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, dla należytego wypełnienia, Naywyżey utwierdzoney opinii Rady Państwa, w brzmieniu następującém: „Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania 4go, 5go i Granicznego Departamentów Rządzącego Senatu, w sprawie Xięcia Józefa Lubomirskiego z sukcessorami Xięcia Xawerego Lubomirskiego i Xięcia Potemkina Tauryckiego o 14,662 rub. 40 kop. srébrem, w którey postanowiony przez Senat wyrok zawiera w sobie objaśnienie prawa o dziesięcioletniey dawności w Guberniach, zostających na osobnych prawach, znalazła wniosek Rządzącego Senatu, w przełożeniu objęty, we wszystkich częściach zgodnym z prawidłami, i dla tego postanowiła: wniosek ten utwierdzić.“ Na tey opinii, napisano: „Jego Cesarska Mość nastałą opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, w sprawie Xiążąt Lubomirskich, z objaśnieniem prawideł względem dziesięcioletniey dawności w Guberniach, zostających na osobnych prawach, Naywyżey utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Prezydent Rady Państwa Nowosilcow.* Dnia 30 Października 1834 roku.“ I *powtóre*, wywód sprawy, z którego okazało się, że naypoddańszém przełożeniem Połączonego Zebrania 4go, 5go i Granicznego Departamentów Senatu w sprawie Xięcia Józefa Lubomirskiego z sukcessorami Xięcia Xawerego Lubomirskiego i Xięcia Potemkina Tauryckiego, o 14,662 rubli 40 kopiejek srebrem, przedstawiano było: Rządzący Senat, na Powszechném Zebraniu, po rozpatrzeniu sprawy, znalazł, że 1799 roku Listopada 22 dnia przysądzona summa Józefowi Alexandrowiczowi, który nabył prawo kredytora Kalinowskiego. Roku 1800 Kwietnia 24 dnia, oddano mu za ten dług majątek Xięcia Michała Lubomirskiego, oyca teraźnieyszego istca Józefa. R. 1800 Sierpnia 31 d., zawarta została ugoda z Alexandrowiczem Xięcia Michała Lubomirskiego z przelewem prawa na ten dług. R. 1805 Grudnia 6 d. Wołyński Sąd Konkursowy wyliczył, że na rachunek tego długu tylko trzecia część należała od Xięcia Michała Lubomirskiego 97,749 złotych z procentami, a dwie takichże części należą do zwrotu temuż Michałowi od innych dwóch braci, Xiążąt Józefa i Xawerego Lubomirskich, wskazując mianowicie, na kim z dzieci Xawerego ma on poszukiwać, i na jakim majątku. R. 1806 Stycznia 28 Xiążę Michał Lubomirski prosił Kijowskiego Sądu Głównego o przepisanie spełnić ten wyrok Sądu Konkursowego, przez uzyskanie z dzieci Xawerego, posiadających Kijowski macierzyński jego majątek Iwankow. R 1806 Kwietnia 21 dnia, Główny Sąd Kijowski odmówił uzyskania dla tego, że wyrok, w obcey Gubernii nastały, nie jest obowiązujący dla Kijowskiego Iwankowskiego majątku, i dodał, ażeby naznaczyć dalsze odbywanie tego poszukiwania we wła-

нiи учиненное, недѣйствительно для Кiевскаго Иванковскаго имѣнiя, и добавилъ, чтобы назначить дальнѣйшее производство сего иска въ свойственномъ Судѣ по имѣнiю Иванковской волости. Въ 1807 Октября 2-го Князь Михаилъ Любомирскiй подалъ въ Сенатъ прошенiе о назначенiи ему Суда въ Волынской Губернiи для расчета съ братьями объ уплаченныхъ имъ отцовскихъ долгахъ, при чемъ упомянулъ и о Потемкиныхъ наслѣдникахъ, прiобрѣвшихъ у Ксаверiя отцовское имѣнiе, въ Кiевской Губернiи состоящее, называемое Смѣлянскимъ. 1809 Сентября 2-го Сенатъ отказалъ Князю Михаилу Любомирскому въ просьбѣ съ тѣмъ, что претензiи его на братьяхъ и на прiобрѣтателяхъ имѣнiй ихъ можетъ отыскивать, буде пожелаетъ, гдѣ и какъ слѣдуетъ. 1809 Марта 17-го Князь Михаилъ Любомирскiй умеръ; по немъ остались два сына: одинъ 23-хъ, а другой 13 лѣтъ. 1-й Iосифъ родился 1785 Сентября 26, а 2-й Эдуардъ въ 1795 году (въ 1817 было ему 21 годъ). Искъ сими обоими братьями начать въ Черкаскомъ Уѣздномъ Судѣ 1817 Февраля 14. По симъ обстоятельствамъ 1-й вопросъ состоитъ въ томъ: съ котораго времени должно считать начало давности для истцовъ: со дня ли опредѣленiя Кiевской Гражданской Палаты 1806 Апрѣля 21-го, или со дня указа Сената 1809 Сентября 2-го? По сему предмету Черкаскiй Уѣздный Судъ и Кiевская Гражданская Палата считаютъ начало сей давности со дня опредѣленiя оной Гражданской Палаты 1806 Апрѣля 21-го, съ каковыми заключенiями и Общее Собранiе Правительствующаго Сената совершенно соглашается потому, что поданное отцомъ его Княземъ Михаиломъ Любомирскимъ въ Сенатъ прошенiе, по коему послѣдовалъ вышепоказанный указъ 1809 Сентября 2-го, не составляетъ ни иска, ни процесса, слѣдственно и не можетъ прерывать десятилѣтней давности; ибо въ Манифестѣ 1787 года Iюня 28-го, на Кiевскую Губернiю съ 1799 года распространенномъ, именно сказано: кто не учинитъ иска десять лѣтъ, или предъявя оный, десять лѣтъ не будетъ имѣть хожденiя, таковый искъ уничтожить. А сверхъ того мнѣнiемъ Государственнаго Совѣта 1832 Марта 9-го по дѣлу о векселяхъ купцовъ Стольте и Бранденбурга заключено: что какъ сей послѣднiй чрезъ 12 лѣтъ иска по векселямъ не производилъ, то и пропустилъ десятилѣтнюю давность; приводимое же имъ къ подкрѣпленiю своего права оглашенiе предъ 7-мъ Департаментомъ Правительствующаго Сената въ апелляцiонной жалобѣ о сихъ векселяхъ, прежде истеченiя десятилѣтняго срока, не есть искъ по онымъ, или предъявленiе ихъ ко взысканiю, на что существуетъ узаконенный порядокъ, въ продолженiе десяти лѣтъ имъ неисполненный и слѣдовательно по законамъ подвергающiй его лишенiю права иска. 2-й вопросъ состоитъ въ томъ: должно ли при сужденiи о давности соединять время, пропущенное отцомъ, съ таковымъ же пропущеннымъ сыномъ совершеннолѣтнимъ? По сему предмету открывается, что Князь Михаилъ Любомирскiй, не начиная сего иска съ 21-го Апрѣля 1806 года, умеръ 1809 Марта 17-го, почему и пропустилъ три года безъ 35 дней, а сынъ его Iосифъ, оставшiйся тогда совершеннолѣтнимъ, пропустилъ со дня смерти отца до начатiя иска, семь лѣтъ 10 мѣсяцовъ и 28 дней, оба же вмѣстѣ десять лѣтъ, 10 мѣсяцовъ и 13 дней. Въ Статутѣ раздѣла 4-го, артикула 22-го въ § 2-мъ постановлено: наслѣдники начинаютъ дѣло съ того срока, степени или пункта судопроизводства, на которомъ оное приостановилось по причинѣ смерти ихъ родителей; а посему и надлежитъ время, пропущенное отцомъ и совершеннолѣтнимъ сыномъ Iосифомъ, соединить и признать давность пропущенною; однако считать сiе только въ отношенiи къ одному ему Iосифу. 3-й вопросъ: пропустилъ ли давность другой сынъ Эдуардъ, бывшiй во время смерти отца несовершеннолѣтнимъ? По сему предмету видно изъ апелляцiи, что во время подачи обоими братьями иска 1817-го Февраля 14-го, Эдуардъ имѣлъ 21 годъ, противу чего и спора съ противной стороны нѣтъ. Слѣдственно, во время смерти отца 1809-го Марта 17, имѣлъ онъ 13 лѣтъ, а совершеннолѣтiе для иска въ 18 лѣтъ кончилось ему въ 1814 году. По чему, считая три года пропущенные отцомъ и столько же промолчанные сыномъ Эдуардомъ съ 1814-го по 1817-й годъ, ясно видно, что онъ Эдуардъ на искъ о своей половинѣ давности не пропустилъ. А какъ по смерти его сiе право по наслѣдству перешло къ старшему брату Iосифу, дѣло сiе продолжающему, то по одной только сей части остается ему право на искъ. 4-е) Истецъ считаетъ совершеннолѣтiе для начатiя иска въ 24 года, ссылаясь на Конституцiю 1768 года и на мнѣнiе Г. Министра Финансовъ, Высочайше утвержденное Государственнымъ Совѣ-

ściwym Sądzie względnie majątku Iwankowskiey włości. W roku 1807 Października 2 dnia, Xiążę Michał Lubomirski podał do Senatu prośbę o naznaczenie jemu Sądu w Gubernii Wołyńskiey dla rozliczenia się z braćmi, względem wypłaconych przezeń oycowskich długów, przyczém wspomniał i o Potemkinowskich sukcessorach, którzy nabyli od Xawerego oycowski majątek, w Kijowskiey Gubernii położony, nazywany Śmielańskim. Roku 1809 Września 2 dnia Senat odmówił Xięciu Michałowi Lubomirskiemu na prośbę z tém, że pretensyy swoich na braciach i na nabywcach ich majątków może poszukiwać, jeżeli zechce, gdzie i jak należy. Roku 1809 Marca 17 dnia Xiążę Michał Lubomirski umarł; zostało po nim dwóch synów: jeden 23ch, a drugi 13 lat. 1szy Józef urodził się 1785 roku Września 26 dnia, a drugi Edward w 1795 roku (w 1817 było mu 21szy rok). Poszukiwanie przez tych obudwóch braci, zaczęte w Czerkaskim Sądzie Powiatowym 1817 roku Lutego 14 dnia. W tych okolicznościach 1sze pytanie zachodzi w tém: od jakiego czasu należy liczyć początek dawności dla istców: od dnia wyroku Kijowskiey Izby Cywilney 1806 roku Kwietnia 21go dnia, czyli od dnia ukazu Senatu 1809 roku Września 2go dnia? W tym przedmiocie Czerkaski Sąd Powiatowy i Kijowska Izba Cywilna liczą początek tey dawności od dnia wyroku pomienioney Izby Cywilney 1806 roku Kwietnia 21 dnia, z których wnioskami i Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu zupełnie się zgadza dla tego, że podana przez oyca jego Xięcia Michała Lubomirskiego do Senatu prośba, na którą wyszedł wyżey przytoczony ukaz 1809 roku Września 2go dnia, nie stanowi ani isku, ani processu, a następnie nie może przerywać dziesięcioletniey dawności; gdyż w Manifeście 1787 roku Czerwca 28 dnia, na Kijowską Gubernią od 1799 roku rozciągnionym, powiedziano wyraźnie: kto nie uczynił isku przez dziesięć lat, lub po objawieniu takowego dziesięć lat nie będzie czynił poszukiwania, takowy isk upada. A prócz tego przez opinią Rady Państwa 1832 roku Marca 9 dnia w sprawie o wexlach kupców Stolle i Brandenburga postanowiono: iż jako ten ostatni przez 12 lat isku za wexlami nie czynił, tym samym już utracił dziesięcioletnią dawność; przytaczane zaś przezeń ku wzmocnieniu swego prawa oświadczenie przed 7m Departamentem Rządzącego Senatu w apellacyyney skardze o tych wexlach, przed upłynieniem dziesięcioletniego terminu, nie jest isk za temi wexlami lub objawienie ich do poszukiwania, na co znayduje się prawem ustanowiony porządek, w ciągu dziesięciu lat przezeń niewypełniony, a następnie podług prawa ściągający na niego utratę poszukiwania. 2gie pytanie zawiera się w tém, czy należy w sądzeniu o dawności łączyć czas opuszczony przez oyca, z czasem także opuszczonym przez syna pełnoletniego? W tym przedmiocie odkrywa się, że Xiążę Michał Lubomirski, nie rozpoczynając tego isku od 21 Kwietnia 1806 roku, umarł r. 1809 Marca 17 dnia, zatém już opuścił trzy lata, bez 35 dni, a syn jego Józef, pozostały wtedy pełnoletnim, opuścił od dnia śmierci oyca do rozpoczęcia isku, 7 lat 10 miesięcy i 28 dni, oba zaś razem 10 lat, 10 miesięcy i 13 dni. W Statucie w rozdziale 4, artykule 22, § 2, postanowiono: sukcessorowie zaczynają sprawę od tego terminu, stopnia lub punktu sądowego postępowania, na którym się ona zatrzymała, z przyczyny śmierci ich rodziców; azatém należy czas, opuszczony przez oyca i pełnoletniego syna Józefa, złączyć i przyznać dawność opuszczoną; jednakże liczyć to tylko względnie do samego Józefa. 3cie pytanie: czy opuścił dawność drugi syn Edward, który był podczas śmierci oyca małoletnim? W tym przedmiocie okazuje się z appellacyi, że w czasie podania przez obu braci isku 1817 r. 14 Lutego, Edward miał 21 rok, w czém i strona przeciwna nie zaprzecza, a zatém w czasie śmierci oyca, 1809 Marca 17, miał lat 13, a pełnoletność dla isku, w 18 roku, skończyła się dla niego w 1814 roku. Zatém licząc trzy lata opuszczone przez oyca i tyleż zamilczanych przez syna Edwarda od 1814 do 1817 roku, oczewiście okazuje się, że Edward na isk swojey połowy dawności nie opuścił. A jako po śmierci jego, to prawo sukcessyi przeszło na starszego brata Józefa, tę sprawę kontynuującego, przeto z tey tylko samey części pozostaje jemu prawo poszukiwania. 4) Poszukujący liczy pełnoletność dla rozpoczęcia isku w 24 roku skończonym, wspierając się na Konstytucyi 1768 roku i na opinii P. Ministra Skarbu, Naywyżey utwierdzoney przez Radę Państwa 1817 r. Sierpnia 17 dnia, w szczególney sprawie Hrabini Rzewuskiey ze Skarbem, w ktorey między innemi Departament majątków Państwa wyprowadza, że pełnoletność Hrabini zaczęła się w 24 roku jey wieku, od którego czasu do upłynienia 10 lat, wedle praw, ma ona prawo wznawiać processa w czasie małoletności jey odbywane, dla tego, że Konstytucyą 1768 roku księgi 7 na str. 707 postanowiono: pełnoletność liczyć w 24 roku

)1(

томъ 1817-го Августа 17-го, по частному дѣлу Графини Ржевуской съ казною, въ коемъ между прочимъ Департаментъ Государственныхъ Имуществъ выводилъ, что совершеннолѣтіе оной Графини началось въ 24 года ея возраста, съ каковаго времени до истеченія десяти лѣтъ, по законамъ, имѣетъ она право возобновлять тяжбы, во время малолѣтства ея производившіяся, потому, что Конституціею 1768 года, книги 7-й, на стр. 707 постановлено: совершеннолѣтіе считать въ 24 года; съ чѣмъ согласился и Г. Министръ Финансовъ. Противу сего отвѣтчики возражаютъ, что въ 24-хъ-лѣтній возрастъ считается для совершенія крѣпостей, а для прочихъ дѣйствій начинается оное въ 18 лѣтъ по Литовскому Статуту раздѣла 6-го въ артикулѣ 1-мъ. Сообразивъ сіи законы, открывается, что по Конституціи 1768-го года велѣно только не прежде, какъ по окончаніи 24-хъ-лѣтняго возраста, давать на свое имѣніе купчія, закладныя, обязательства и мировыя сдѣлки, а кто дастъ оныя въ таковомъ возрастѣ, или подтвердитъ выданныя прежде онаго, тотъ не можетъ уже производить никакого спора противу нихъ. Касательно же права на искъ установлено раздѣла 6-го въ артикулѣ 1-мъ: что малолѣтные должны быть въ опекѣ до совершеннолѣтія, которое полагается для мужеска пола 18, а для женска 13 лѣтъ. Въ артикулѣ 2-мъ § 1-мъ: Если бы во время малолѣтства продано было кѣмъ имѣніе малолѣтнихъ, то они могутъ отыскивать на владѣющемъ тѣмъ имѣніемъ, только бы вышедши изъ опеки, не пропустили земской давности. Слѣдственно, ясно доказывается, что совершеннолѣтіе для начатія иска назначено въ 18, а для совершенія продажъ, залоговъ и обязательствъ въ 24 года. Заключеніе же Министерства Финансовъ, въ постороннемъ дѣлѣ съ казною учиненное, нераспространено на всѣ прочія дѣла и не входило въ число тѣхъ сужденій, на коихъ основано мнѣніе Государственнаго Совѣта, 1817-го Августа 17-го Высочайше утвержденное, а потому оное принято основаніемъ въ настоящемъ дѣлѣ быть не можетъ. 5) Указъ 1785 года Декабря 22-го, о считаніи совершеннолѣтія въ 17 и въ 21 годъ какъ въ Россіи, такъ и въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ, относился только на тѣ Губерніи, кои до изданія онаго состояли уже въ Россійской Имперіи; но указомъ 1796-го Декабря 12-го какъ тѣ Губерніи, такъ и вновь присоединенныя оставлены на своихъ правахъ. Слѣдственно и принимать сей указъ въ основаніе совершеннолѣтія по тѣмъ Губерніямъ не можно. 6) Кіевская Гражданская Палата въ отношеніи лицъ, купившихъ у Князя Ксаверія Любомирскаго имѣніе, принимаетъ въ основаніе не десятилѣтнюю, но трехлѣтнюю давность, основываясь на 10-мъ артикулѣ раздѣла 7-го, въ коемъ постановлено: кто имѣетъ долгъ, обеспеченный на таковой вотчинѣ, которая послѣ продана другому, тотъ долженъ искать на покупщикѣ, не пропуская трехъ лѣтъ, а по пропущеніи оныхъ можетъ искать не изъ того уже имѣнія, но съ самаго должника. По соображеніи сихъ обстоятельствъ, видно: а) что оная трехлѣтняя давность подтверждена и мнѣніемъ Государственнаго Совѣта 1815 года Іюня 21-го въ § 1, въ которомъ сказано: по дѣламъ, объятымъ давностію правами, тѣмъ Губерніямъ предоставленными, отъ одного года до десяти лѣтъ, кто въ продолженіи оныхъ не производилъ установленнымъ порядкомъ своего иска, тотъ по самымъ тѣмъ правамъ оный искъ уже теряетъ; б) что долгъ Калиновскому существуетъ съ 1756 и 1763 годовъ и обеспеченъ на Лабунскомъ имѣніи, а Смѣлянское имѣніе отъ Князя Ксаверія Любомирскаго продано Князю Потемкину въ 1787 году. Преемникъ кредитора Калиновскаго Александровичъ искъ простиралъ на Князей Любомирскихъ, а не на покупщика Князя Потемкина и рѣшеніями 1788 и 1799 Ноября 22-го присуждено взыскать сей долгъ съ Князей Любомирскихъ. Хотя же теперь въ лицѣ и въ правѣ Александровича простираетъ искъ на наслѣдниковъ Князя Потемкина Князь Михаилъ Любомирскій, удовлетворившій его Александровича, но какъ сей Александровичъ пропустилъ трехгодовый срокъ для иска на покупщика Потемкина, то и преемникъ правъ его Князь Михаилъ Любомирскій, а по немъ и дѣти его не могутъ искать на преемниковъ Князя Потемкина, а могутъ по оному закону обратиться къ другому имѣнію должника Князя Ксаверія Любомирскаго. По всѣмъ таковымъ обстоятельствамъ, Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи полагаетъ: 1) Князю Іосифу Любомирскому въ искѣ о своей половинѣ суммы, за пропущеніемъ десятилѣтней давности, отказать. 2) О половинѣ, для умершаго брата его Эдуарда претендуемой, по непропущенію имъ десятилѣтней давности, искать и доказывать позволить. 3) Наслѣдниковъ покупщика Смѣ-

skończonym, na co się zgodził i P. Minister Skarbu. Przeciw czego osoby odpowiadające zarzucają, że 24letni wiek liczy się dla przyznawania praw wieczystych, a dla innych działań poczyna się ona w 18 roku wedle Statutu Litewskiego rozdziału 6 artykułu 1. Z porównania tych praw wypada, że podług Konstytucyi 1768 roku przepisano tylko nie pierwiey, aż po skończeniu 24 lat wieku, dawać na swoje majątki prawa kupne, zastawne, obligi i ugodliwe akta, a kto je wyda w takim wieku, lub potwierdzi wydane przed nim, ten nie może już czynić żadnego przeciw nim sporu, a co się tyczy prawa na isk. ustanowiono w rozdziale 6, artykule 1: że małoletni bydź powinni pod opieką do lat zupełnych, które się liczą dla płci męzkiey 18, a dla żeńskiey 13 lat skończonych. W artykule 2 § 1: jeżeliby w czasie małoletności przedany był przez kogo majątek małoletnich, wtedy oni mogą poszukiwać na posiadającym ten majątek, byleby tylko, wyszedłszy z opieki, nie opuścili dawności ziemskiey. A zatém jawnie się dowodzi, że pełnoletność dla rozpoczęcia isku naznaczona w 18, a dla przyznania praw przedażnych, zastawnych i obligow w 24 roku skończonym. Wniosek zaś Ministeryum Skarbu w postronném dziele ze Skarbem uczyniony, nie został rozciągniony na wszystkie inne sprawy, i nie wchodził do liczby tych rozwag i zdań, na których oparta jest Opinia Rady Państwa 1817 Sierpnia 17 Naywyżey utwierdzona, a zatém przyjęty za osnowę obecney sprawie bydź nie może. 5) Ukaz 1785 roku Grudnia 22 dnia o liczeniu pełnoletności w 17 i w 21 roku, jak w Rossyi, tak i w Guberniach, zostających na osobnych prawach, odnosił się do tych tylko Guberniy, które do wydania jego już należały do Rossyyskiego Imperyum; lecz Ukazem 1796 Grudnia 12, jak te Gubernie, tak i nowo przyłączone, zostawione na swych prawach. Następnie więc brać tego ukazu za osnowę pełnoletności w tych Guberniach nie można. 6) Kijowska Izba Cywilna względnie osób, które kupiły od Xięcia Xawerego Lubomirskiego majątek, przyymuje za osnowę, nie dziesięcioletnią, ale trzyletnią dawność, opierając się na 10 artykule rozdziału 7, w którym wyrażono: kto ma dług oparty na takiém dziedzictwie, które potém przedane innemu, ten powinien poszukiwać na nabywcy, nie opuszczając trzech lat, a po ich opuszczeniu, może poszukiwać, nie na tym już majątku, ale na samym dłużniku. Z porównania tych okoliczności okazuje się: a) że ta trzyletnia dawność potwierdzona i Opinią Rady Państwa 1815 roku Czerwca 21 dnia w § 1, w którey powiedziano: w sprawach, uległych dawności prawami tym Guberniom pozwolonemi, od jednego roku do dziesięciu lat, kto w ciągu ich nie czynił ustanowionym porządkiem swego isku, ten podług tychże praw już isk swój utraca; b) że dług Kalinowskiemu liczy się od 1756 i 1763 i oparty na Łabuńskim majątku, a Smielański majątek, przez Xięcia Xawerego Lubomirskiego przedany Xięciu Potemkinowi w 1787 roku. Przejemnik zaś kredytora Kalinowskiego Alexandrowicz isk rościł do Xiążąt Lubomirskich, nie zaś do nabywcy Xięcia Potemkina i dekretami 1788 i 1799 Listopada 22 dnia przysądzono uzyskać ten dług z Xiążąt Lubomirskich. Chociaż teraz w osobie i w prawie Alexandrowicza rości isk do sukcessorów Xięcia Potemkina Xiążę Michał Lubomirski, zaspokoiwszy Alexandrowicza, lecz jako ten Alexandrowicz opuścił trzyletni termin dla isku na nabywcy Potemkina, przeto i przejemnik praw jego Xiążę Michał Lubomirski, a po nim i dzieci jego, nie mogą poszukiwać na przejemnikach Xięcia Potemkina, lecz mogą wedle tego prawa obrócić się do drugiego majątku dłużnika Xięcia Xawerego Lubomirskiego. We wszystkich takich okolicznościach, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu postanawia: 1) Xięciu Józefowi Lubomirskiemu w isku o połowę swojey summy, za opuszczeniem dziesięcioletniey dawności, odmówić. 2) O połowie dla zmarłego jego brata Edwarda, pretendowaney, za nieopuszczeniem przeczeń dziesięcioletniey dawności, szukać i dowodzić pozwolić. 3) Sukcessorów nabywcy Smielańskiego majątku, Xięcia Potemkina Taurydzkiego, za opuszczeniem przez wierzyciela Kalinowskiego i przejemnika jego Alexandrowicza trzyletniey dawności, od wszelkiey odpowiedzialności w tym przedmiocie uwolnić, a przejemnik Alexandrowicza Xiążę Józef Lubomirski może udać się z iskiem do majątku sukcessorów samego dłużnika Xięcia Xawerego Lubomirskiego. Lecz jako ten wyrok zawiera w sobie objaśnienie prawa, exystującego w Guberniach, zostających na osobnych prawach, o dziesięcioletniey dawności, przeto na osnowie ukazu 1763 roku Grudnia 15 na jego przyprowadzenie do wykonania, proszono było przez Naypoddannieysze przełożenie o Naywyższe zezwolenie. Rozkazali: O powinném tey, Naywyżey utwierdzoney Opinii Rady Państwa wypełnieniu, Kijowskiey Izbie Cywilnego Sądu zalecić ukazem, a dla wiadomości i jednostaynego, do kogo się to

лянскаго имѣнія, Князя Потемкина Таврическаго, за пропущеніемъ заимодавцемъ Калиновскимъ и преемникомъ его Александровичемъ трехлѣтней давности, отъ всякой отвѣтственности по сему предмету освободить, а преемникъ Александровича Князь Іосифъ Любомирскій можетъ обратиться съ искомъ на имѣніе наслѣдниковъ самаго должника Князя Ксаверія Любомирскаго. Но какъ рѣшеніе сіе заключаетъ поясненіе закона, существующаго въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ, о десяти-лѣтней давности, то на основаніи указа 1763 года Декабря 15-го, на приведеніе онаго въ исполненіе испрашиваемо было всеподданнѣйшимъ докладомъ Высочайшее соизволеніе. Приказали: О должномъ по сему Высочайше утвержденному мнѣнію Государственнаго Совѣта исполненіи, Кіевской Палатѣ Гражданскаго Суда предписать указомъ; а для свѣдѣнія и единообразнаго, до кого касаться будетъ, исполненія изъясненныхъ въ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта правилъ относительно десятилѣтней давности, послать указы въ Губернскія Присутственныя и равныя онымъ мѣста и Правительственнымъ лицамъ; а въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ собранія сообщить вѣдѣнія. Ноября 30-го дня 1834 года. (По Общему Собранію 4, 5 и Межеваго Департаментовъ Сената.) (*С. В.*)

ściągać będzie wypełnienia objaśnionych w Naywyżey potwierdzoney Opinii Rady Państwa prawideł, względem dziesięcioletniey dawności, posłać ukazy do Gubernialnych Rządów i równych im mieysc i Urzędowych osób; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, Departamentów Rządzącego Senatu i Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Listopada 30 dnia 1834 r. (Z Połączonego Zebrania 4, 5 i Granicznego Departamentów Senatu. (*G. S.*)

Одесса, 4-го Декабря.

Е. В. Король Сардинскій, въ ознаменованіе особеннаго благоволенія своего къ Новороссійскому и Бессарабскому Генералъ-Губернатору Графу *Воронцову*, соизволилъ пожаловать его Кавалеромъ Ордена *Св. Лазаря* и *Маврикія первой степени.* — Е. В. Государь Императоръ благоволилъ изъявить Свое согласіе на принятіе и ношеніе Графомъ Воронцовымъ сего Ордена, коего знаки вручены были ему Сардинскимъ Генеральнымъ Консуломъ въ Одессѣ Г-мъ *Миланта.* (*О. В.*)

Odessa, dnia 4 Grudnia.

Nayjaśnieyszy Król Sardyński, na okazanie szczególney swey uprzeymości dla Jenerał-Gubernatora Noworossyyskiego i Bessarabskiego Hrabi *Woroncowa*, raczył mianować go Kawalerem roderu *Św. Łazarza* i *Maurycego 1go stopnia.* Nayjaśnieyszy Cesarz Jegomość raczył oswiadczyć zezwolenie Swoje na przyjęcie i noszenie przez Hrabiego *Woroncowa* tego orderu, którego znaki wręczone mu zostały przez Sardyńskiego Jeneralnego Konsula w Odessie P. *Milanta.* (*G. O.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 19-го Декабря.

Не прежде, какъ сегодня получено здѣсь извѣстіе о прибытіи Г. *Пиль* въ Лондонъ, о назначеніи его первымъ Министромъ и о наименованіи Герцога *Веллингтона* Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ. Сіе извѣстіе произвело довольно сильное впечатлѣніе, ибо полагали, что ежели Герцогъ *Веллингтонъ* останется въ Министерствѣ, то будетъ только Министромъ Военныхъ Дѣлъ. На биржѣ произошло чрезвычайное волненіе: фонды понизились нѣсколько, но подъ конецъ опять возвысились.

— Получено здѣсь 9-го ч. с. м. извѣстіе о смерти Гр. *Немеса*, Предсѣдателя Штатовъ Трансильванской земли.

20-го Декабря.

Вмѣстѣ съ извѣстіемъ о смерти Фетъ Али Шаха Персидскаго, получено также извѣстіе о вспыхнувшей междоусобной войнѣ, которая по всей вѣроятности теперь обуреваетъ цѣлую Персію. Съ востока и юга возстали дяди юнаго Принца противъ него, а жаждущія добычи племена, обитающія на предѣлахъ между Персіею и Турціею не замедлятъ воспользоваться симъ случаемъ, не потому чтобы пріобрѣсти политическую независимость, но чтобы съ большею добычею возвратиться въ свои горы. Не возможно, чтобы Европеецъ былъ въ состояніи имѣть понятіе о потрясеніи общественныхъ отношеній, господствующихъ въ тамошнихъ странахъ. Единственнымъ средствомъ къ возстановленію тамъ порядка почитаютъ знающіе дѣло, чтобы Россія распространила свои предѣлы къ югу отъ Аракса, включая всю древнюю Арменію. Наши дипломаты, соглашаясь въ истинѣ сего, ссылаются на извѣстное сочиненіе Г. *Моріера* подъ заглавіемъ: *Ayesha the Maid of Kars*, который долгое время находясь при Персидскомъ Дворѣ съ большею точностію и вѣрностію, нежели кто либо, начерталъ картину Востока. Составляя сіе сочиненіе не воображалъ вѣроятно Моріеръ, чтобы дипломація ссылалась на его авторитетъ и хотя онъ представляетъ Россіянъ какъ спасителей остатковъ многихъ народовъ, однако жъ находясь при Персидскомъ Дворѣ былъ болѣе недоброжелателенъ, нежели другомъ Россіи и въ такомъ духѣ о ней говоритъ. Но *Моріеръ* не могъ перемѣнить отношеній, а онѣ убѣждаютъ, что Россіяне несутъ факелъ свѣта для Востока. Ненавидимые Турками, будучи ужасомъ для ордъ первенствующихъ въ Персіи, они будутъ почитаемы великодушными опекунами и освободителями несчастныхъ угнѣтаемыхъ, съ нѣсколькихъ столѣтій, страждущихъ подъ игомъ сихъ варваровъ.

— Прибывшій изъ Константинополя курьеръ не

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, d. 19 Grudnia.

Dopiero dzisia odebrano tu wiadomość o przybyciu Pana *Peel* do Londynu, o jego mianowaniu na pierwszego Ministra, i o mianowaniu Xięcia *Wellingtona* Ministrem interessów zagranicznych. Ta wiadomość sprawiła dosyć mocne wrażenie: sądzono bowiem, że jeżeli Xiąże *Wellington* pozostanie w Ministerstwie, ograniczy się tylko na wydziale woyny.—Na giełdzie powstał ruch niezwyczayny; papiery spadły nieco, ale przy końcu podniosły się znowu.

— Odebrano tu na dniu 9 b. m. wiadomość, że Hr. *Nemes*, Prezes Stanów Ziemi Siedmiogrodzkiey, zszedł z tego świata.

Dnia 20.

Łącznie z doniesieniem o śmierci *Feth-Ali*, Szacha Perskiego, nadeszła także wiadomość o wybuchnieniu woyny domowey, która według wszelkiego podobieństwa już w tey chwili całą Persyą ogarnęła. Od wschodu i południa, powstali stryjowie młodego Xięcia przeciwko niemu; a chciwe łupu pokolenia, zamieszkujące nad granicą między Persyą a Turcyą, nie opuszczą zapewne tey sposobności, nie dla tego, ażeby uzyskać niepodległość polityczną, ale raczey, żeby tém obfitsze zdobycze w góry swoje uprowadzić. Trudno jest, aby Europeyczyk był w stanie powziąć wyobrażenie o wstrząśnieniu towarzyskich stosunków, panujących w tamtych okolicach. Za jedyny sposób przywrócenia tam porządku, przyznają znawcy, ażeby Rossya granice swoje na południe *Araxu*, poza całą dawną *Armenią* rozszerzyła. Dyplomaci nasi, uznając tę prawdę, odwołują się, do znajomego dzieła P. *Morier* p. t. *Ayesha the Maid of Kars*, który, bawiąc przez długi czas na dworze Perskim, wierniey i dokładniey, niż kiedybądź kto inny skreślił obraz Wschodu. Piszący to dzieło, nie pomyślał zapewne *Morier*, aby kiedy dyplomacya na jego wspierała się powadze; a lubo wystawia Rossyan jako wybawicieli szczątków rozlicznych ludów, przecież bawiąc na dworze Perskim, zostawał względem Rossyi więcey w nieprzychylnych, aniżeli w przyjacielskich stosunkach, i w takim też duchu o niey się wyraża. Ale *Morier* nie mógł zmienić stosunków; a te przekonywają, że Rossyanie niosą pochodnię światła dla Wschodu. Nienawidzeni od Turków, i będąc postrachem hord, w Persyi rey wiodących, będą uważani za naturalnych opiekunów i oswobodzicieli przez biednych uciemiężonych, którzy od wieków pod chłostą tych barbarzyńców jęczą.

— Kuryer, przybyły z *Konstantynopola*, nie przy-

привезъ новыхъ извѣстій. Утверждаютъ только, что продолжаются вооруженія и что безпрестанно опасаются относительно Сиріи. Говорятъ также, что Султанъ намѣревается съ наступленіемъ весны отправиться лично производить смотръ Азіатской арміи. Сверхъ того слышно, что нынѣшній Турецкій Посланникъ въ Лондонѣ будетъ отозванъ и замѣненъ другимъ. Чума хотя не столь сильно свирѣпствуетъ, однако жъ ежедневно новыя похищаетъ жертвы. (*G. C.*)

Нидерланды.

Гага, 23-го Декабря.

Во вчерашнемъ засѣданіи второй Палаты Генеральныхъ Штатовъ, производились совѣщанія касательно закона о наборѣ милиціи въ 1835 году. Нѣсколько Членовъ говорили противъ проекта, почитая его противнымъ Государственному положенію, опредѣляющему, что только въ случаѣ войны могутъ быть сзываемы милиціи. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ защищая проектъ утверждалъ, что хотя Голландія теперь не находится въ состояніи войны, однако жъ нельзя сказать, чтобы она наслаждалась миромъ. Впрочемъ должно обратить вниманіе на то, что не всегда Правительство можетъ давать объясненія, требуемыя нѣкоторыми Членами, не подвергая опасности выгодъ Государства. Проектъ принятъ большинствомъ 40 противъ 10 голосовъ. (*G. C.*)

Франція.

Парижъ, 22-го Декабря.

Mémorial des Pyrenées пишетъ: Говорятъ о долженствующемъ послѣдовать усиленіи войска собравшагося при Пиренейскихъ горахъ.

— Извѣщаютъ изъ *Тулона* 16-го ч. с. м.: „Слышно что гарнизонъ одного изъ нашихъ укрѣпленныхъ мѣстъ въ Африкѣ слишкомъ много претерпѣлъ и что два парохода, отправленные, со всевозможною скоростію, привезли помощь нашимъ солдатамъ, окопавшимся въ крѣпости.“

— Посланникъ Англійскій при здѣшнемъ Дворѣ Лордъ *Гранвиллъ*, едва вчерашняго числа получилъ отъ Герцога Веллингтона желаемое увоненіе, замедленное по той причинѣ, что Герцогъ ожидалъ окончательнаго состава Кабинета.

23-го Декабря.

Генералъ *Воароль* и *Тробріанъ* прибыли 16-го ч. изъ *Алжира* въ *Тулонъ*. При ихъ отбытіи господствовало совершенное спокойствіе въ семъ городѣ, но въ окрестностяхъ онаго случилось нѣсколько убійствъ. Начальство надъ дивизіею въ Алжирѣ вмѣсто Генерала *Воароль* принялъ Генералъ *Рапатель*.

— Газ. *Quotidienne* помѣстила бюллетень Генерала *Цумалакарреги* о сраженіи 12-го ч. изданный въ *Цунига* отъ 13-го Декабря.

24-го Декабря.

Князь *Таллейранъ* вчера весьма опасно захворалъ; однако жъ онъ уже столько оправился что находится внѣопасности.

— *Courrier Français* говоритъ: Отъ двухъ дней пишутъ опять журналы о обратномъ вступленіи Маршала *Сульта* въ Министерство, упоминая о несогласіяхъ между Г. *Гизотомъ* и *Тьерсомъ*. Можетъ быть, что сіи Министры не слишкомъ благопріятствуютъ другъ другу; но какъ оба они имѣли случай убѣдиться, что взаимное согласіе для собственной ихъ пользы необходимо: то мы не сомнѣваемся, что сіе самое на долго заставитъ ихъ забыть о причинахъ обоюднаго неудовольствія Что же касается до вступленія Маршала *Сульта*, оно можетъ быть сходно съ желаніемъ Короля, а послѣднее рѣшеніе Палаты Депутатовъ, касательно образа дѣйствій Министровъ, устраняетъ дальнѣйшія препятствія.

— Въ *Journal de Paris* (Министерскомъ Журналѣ) помѣщено: Въ *Байоннѣ* разпространили бюллетень Карлистовъ, въ коемъ говорится объ нападеніи, предпринятомъ 15-го ч. Генералами *Кордова* и *Ораа* на Генерала *Цумалакарреги*. По сему бюллетеню помянутое нападеніе не имѣло никакого успѣха и Кристинисты были принуждены съ потерю отступить къ *Естелла*.

— *Sentinelle des Pyrenées* сообщаетъ отъ 18-го Декабря изъ *Ируна*: Вся страна отъ *Сантона* до *Сантандера* совершенно сдалась во власть Королевы; нѣтъ уже тамъ ни одного инсургента и во всѣхъ городахъ заведены милиціи. Вчерашняго числа нарушено было спокойствіе господствовавшее въ *Ст. Себастіанъ*. 150 Карлистовъ имѣли намѣреніе сжечь мостъ при *Санъ-Франциско*; но нѣсколько выстрѣловъ пушечныхъ заставило ихъ отступить. Изъ крѣпости послано 300 ч. потушить огонь. Одинъ изъ Карлистовъ былъ убитъ.

— *Gazette de France* полагаетъ, что обнародованіе договора четвернаго союза послѣдовало въ угожденіе банкировъ, имѣвшихъ участіе въ Испанскомъ займѣ.

wiózł nowych wiadomości. Zapewniają tylko, że uzbrojenia nie ustają, i że ciągle panuje obawa względem Syryi. Mówią również, że Sułtan zamierza, za nadeyściem łagodnieyszey pory, udać się osobiście na odbycie przeglądu armii Azyatyckiey. Słychać również, że dotychczasowy Poseł Turecki w Londynie, ma bydź odwołany i przez innego zmieniony. Zaraza morowa, lubo zwolniała nieco, posięga jednakże codziennie nowe ofiary. (*G. C.*)

Niderlandy.

Haga, dnia 23 Grudnia.

Na wczorayszém posiedzeniu drugiey Izby Stanów Jeneralnych, naradzano się względem prawa o zaciągu milicyi w roku 1835. Kilku Członków mówiło przeciwko projektowi, uważając go za przeciwny ustawie zasadniczey, która wyraźnie stanowi, że milicye tylko w czasie woyny powołane bydź mogą. Minister Spraw wewnętrznych, broniąc projektu, utrzymywał: że lubo Holandya nie jest teraz w stanie wojennym, nie można również powiedzieć, ażeby była w stanie pokoju. Zresztą należy zwrócić uwagę na to, iż Rząd nie zawsze jest w możności, dadź żądane przez niektórych Członków wyjaśnienia, bez wystawienia na szwank interessu krajowego. Przyjęto projekt większością 40 przeciwko 10 głosom. (*Gaz. Codz.*)

Francya.

Paryż, dnia 22 Grudnia.

Mémorial des Pyrenées pisze: Mówią o mającém nastąpić wzmocnieniu woyska przy Pyreneach zebranego.

— Donoszą z *Tulonu*, dnia 16 b. m.: „Słychać, że załoga jednego z naszych mieysc warownych w Afryce, wiele bardzo ucierpiała; i że dwa parowe okręty, które z naywiększym wysłano pośpiechem, powiozły pomoc naszym żołnierzom, którzy się w warowni oszańcowali.“

— Lord *Granville*, Poseł Angielski przy tuteyszym dworze, dopiero dnia wczorayszego otrzymał od Xięcia *Wellingtona* żądane uwolnienie, opoźnione z tey przyczyny, że Xiąże oczekiwał na stanowcze uzupełnienie Gabinetu.

Dnia 23go.

Jenerałowie *Voirol* i *Trobriant*, przybyli dnia 16 z *Algieru* do *Tulonu*. W chwili ich wyjazdu, nayzupełnieysza w tém mieście panowała spokoyność, ale w okolicy wydarzyło się kilka morderstw. Dowództwo dywizyi w Algierze po Jenerale *Voirol* otrzymał Jenerał *Rapatel*.

— *Quotidienne* umieściła biuletyn Jenerała *Zumala-Carreguy* o bitwie dnia 12, datowany w *Zuniga* dnia 13 Grudnia.

Dnia 24.

Xiąże *Talleyrand* zasłabł dnia wczorayszego bardzo niebezpiecznie; przyszedł już jednak tyle do siebie, że nie masz żadney o jego zdrowie obawy.

— *Courrier français* powiada: Od dni dwóch, piszą znowu dzienniki o powrócie Marszałka *Soulta* do Ministeryum; piszą podobnież o nieporozumieniach pomiędzy P. *Guizot*, a P. *Thiers*. Bydź może, iż wymienieni dopiero Ministrowie, niebardzo sobie sprzyjają; że jednak mieli sposobność przekonać się, iż zgoda dla spólnego ich interessu jest nawzajem potrzebna, nie wątpiemy przeto, że długo jeszcze wzgląd ten będzie miał przewagę nad wszelkiemi przyczynami zachodzącey niechęci. Co się tyczy powrótu Marszałka *Soulta*, ten może bydź osobiście Królowi przyjemnym, a ostatnie wyrzeczenie Izby Deputowanych względem postępowania Ministrów, dalsze usuwa przeszkody.

— W *Journal de Paris* (Dzienniku ministeryalnym) czytamy: „W *Bayonnie* rozrzucono biuletyn Karolistów, w którym jest mowa o attaku, przedsięwziętym dnia 15 przez Jenerałów *Cordova* i *Oraa*, na Jenerała *Zumala-Carreguy*. Według tegoż biuletynu, nie powiodł się rzeczony attak, a Krystyniści byli zmuszeni cofnąć się z niejaką stratą ku *Estella*.„

— *Sentinelle des Pyrenées* donosi pod d. 18 Grudnia z *Irun*: Cała okolica od *Santona* do *Santander* poddała się zupełnie władzy Królowey; nié masz tam już ani jednego powstańca, a we wszystkich miastach urządzono milicye. — Dnia wczorayszego był naruszony pokóy, panujący w *St. Sebastian*. 150 Karolistów chcieli spalić most pod *San-Francesco*; ale kilka wystrzałów armatnich były dostateczne, aby ich odpędzić. Z twierdzy wysłano 300 ludzi do gaszenia ognia. Jeden z Karolistów poległ.

— *Gazette de France* mniema, że ogłoszenie traktatu poczwórnego przymierza, nastąpiło dla dogodzenia bankierom, mającym udział w pożyczce hiszpańskiey.

— По журналу *Phare* издаваемому въ *Байоннѣ*, Испанскіе эмигранты, пребывающіе въ *Гибралтарѣ*, затѣвали тамъ разные происки, печатали возмутительныя сочиненія и пр. На жалобу, по сему случаю поданную, Герцогъ *Веллингтонъ* отвѣчалъ, что съ первымъ почтовымъ судномъ, отправляющимся въ Гибралтаръ, будутъ посланы повелѣнія, запрещающія подобныя злоупотребленія съ предписаніемъ, чтобы всѣ дѣйствующіе противъ правленія Королевы, немедленно были удалены изъ Гибралтара.

24-го Декабря.

Извѣщаютъ изъ *Аингоа*, что Карлисты всего болѣе чувствуютъ недостатокъ въ порохѣ и матеріялахъ, нужныхъ къ выдѣлыванію его, особливо съ того времени какъ строжайше предписано присматривать на нашихъ границахъ.

— Издано Королевское постановленіе, въ силу коего всѣ корабли, прибывающіе изъ Сицилійскихъ гаваней подъ Неаполитанскимъ флагомъ, должны держать 30-дневный карантинъ, къ чему опредѣлены лазареты въ *Тулонѣ*, *Марселѣ*, *Тромпелупѣ* и *Татигу*.

25-го Декабря.

Судъ Палаты Перовъ освободилъ вчерашняго числа 33 чел. обвиняемыхъ въ участіи въ послѣднихъ безпокойствахъ.

— Генералъ *Солиньякъ*, о которомъ говорили, что отправится съ Герцогомъ *Лейхтенбергскимъ* въ *Лиссабонъ*, имѣлъ вчера аудіенцію у Герцога Орлеанскаго.

— Князь *Таллейранъ* выздоравливаетъ; причиною его слабости было то, что онъ въ послѣдніе дни безпрерывно и усиленно трудился съ Королемъ.

26-го Декабря.

Князь *Таллейранъ* нѣсколько еще слабъ; впрочемъ нѣтъ уже ни малѣйшаго сомнѣнія, что онъ рѣшительно отказался отъ посольства въ Лондонѣ. По причинѣ болѣзни Г. *Бакура* перваго Секретаря посольства, заступавшаго Князя *Таллейрана* въ Англіи, теперь нѣтъ никого, ктобы занимался тамъ дѣлами Французскаго Двора и потому поспѣшно отправили туда Г. *Понтоа* (назначеннаго Министромъ Резидентомъ въ Бразиліи), на мѣсто больнаго Г. *Бакура*. По газ. *Journal des Deb.* Генералъ *Себастіани* будетъ назначенъ Посланникомъ въ Лондонъ.

— Пишутъ изъ *Байонны* отъ 21-го ч. с. м., что тамъ получено предписаніе Военнаго Министра, чтобы тамошній арсеналъ привести въ оборонительное состояніе и снабдить его всѣми военными припасами. (*G. C.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 21-го Декабря.

Courrier извѣщаетъ, что Маркъ-Графъ *Лондондерри* уже назначенъ Посланникомъ при Императорско-Россійскомъ Дворѣ.

— *True Sun* пишетъ, что изъ адресса составленнаго Г-мъ *Пиль* достаточно обнаруживается, что онъ будетъ болѣе, нежели именемъ начальникомъ Правительства.

— *Morning Chronicle* предсказываетъ, что день распущенія Парламента, будетъ днемъ паденія Торисовъ.

22-го Декабря.

Слышно, что Герцогъ *Букклейхъ* будетъ назначенъ Лордомъ Намѣстникомъ Ирландіи, а Лордъ *Комбермере* Намѣстникомъ и Начальствующимъ войсками въ Восточной Индіи.

— Нѣкоторые оппозиціонные журналы воспоминаютъ теперь, что Лордъ *Варнклиффъ*, нынѣшній Великій Хранитель Печати, вмѣстѣ съ Лордомъ *Гаровбей*, старался въ послѣдній разъ отвергнуть билль реформы; а Сиръ *Кнатебуллъ* всенародно обвинялъ Г. *Пиля* въ томъ, что онъ подалъ голосъ въ пользу освобожденія Католиковъ.

— По самымъ новѣйшимъ извѣстіямъ, полученнымъ въ Восточной Индіи изъ Персіи, произвели тамъ мятежъ *Гуссейнъ Али Мирза*, Губернаторъ въ Ширазѣ и *Гассанъ Али Мирза* Губернаторъ въ Хоразанѣ, оба сыновья Короля, узнавъ, что ихъ отецъ назначилъ Наслѣдникомъ Престола сына Аббаса Мирзы. Тамъ также полагали, что сыновья старшаго сына Королевскаго Могамеда Али Мирзы умершаго при Багдадѣ, не откажутся добровольно отъ правъ, какія отецъ ихъ имѣлъ на престолъ. Они имѣютъ подъ властію своею областъ Карманшахъ. Нѣтъ ни малѣйшаго сомнѣнія, что вся Персія содѣлается театромъ кровопролитной войны.

24-го Декабря.

Придворная Газета наконецъ обнародовала оффиціально, дальнѣйшія назначенія, а именно: Лорда *Гранвилля Соммерсетъ*, Г. В. *Іатесъ Пиль*, и І. *Планта* членами Тайнаго Совѣта; Графа *Абердинъ*, первымъ Статсъ Секретаремъ (Министромъ) Колоній; Виконта *Ловтеръ*, Вице-Предсѣдателемъ Коммерческой Палаты и Казначеемъ по морской

— Podług Dziennika *Phare*, wydawanego w Bayonnie, wychodźcy hiszpańscy, bawiący w Gibraltarze, dopuszczali się tam różnych zabiegów, drukowali pisma buntownicze i t. p. Na zaniesione w tey mierze zażalenie, odpowiedział Xiążę *Wellington*, iż pierwszym statkiem pocztowym, który do Gibraltaru popłynie, będą posłane rozkazy, zabraniające podobnych nadużyć i z poleceniem: aby ci wszyscy, którzyby przeciwko Rządowi Królowey działali, z Gibraltaru oddaleni byli.

Dnia 24.

— Donoszą z Ainhoa, że Karolistom daje się szczególniey uczuwać niedostatek prochu i materyałów do robienia takowego potrzebnych, zwłaszcza od czasu, w którym jak nayostrzeysze strzeżenie granic naszych zarządzone zostało.

— Wyszło postanowienie Królewskie, że wszystkie okręty, które pod banderą neapolitańską z portów sycyliyskich przybywają, są obowiązane odbydź 3dniową kwarantannę; do czego przeznaczono łazarety w Tulonie, Marsylii, Trompeloup i Tatihou.

Dnia 25.

Sąd Izby Parów uwolnił dnia wczorayszego 33 osób oskarżonych o udział w ostatnich rozruchach.

— Jenerał *Solignac*, o którym mówiono, że pojedzie z Xięciem Leuchtenbergskim do Lisbony, miał wczora posłuchanie u Xięcia Orleańskiego.

— Xiążę Talleyrand jest znacznie zdrówszy; przyczyną jego słabości była ciągła i natężona praca w dniach ostatnich z Królem.

Dnia 26.

— Xiążę Talleyrand jest jeszcze cokolwiek słaby, z resztą nie masz już wątpliwości, że on wymówił się stanowczo od urzędu poselskiego w Londynie. Z powodu słabości Pana *Bacourt* pierwszego Sekretarza Poselstwa, który zastępował Xięcia Talleyranda w Anglii, interessa Dworu Francuzkiego w tym kraju, nie mają w tey chwili nikogo, coby się niemi zaymował, i dla tego posłano śpiesznie Pana *Pontis*, (mianowanego Ministrem rezydentem w Brezylii), aby zastępował chorego Pana *Bacourt*. Podług *Journal des Débats*, Jenerał *Sebastani*, ma bydź przeznaczony na Posła do Londynu.

— Piszą z Bayonny pod dniem 21 b. m., że odebrano tam rozkaz Ministra Woyny: aby tamteyszy arsenał postawiono w dostatecznym stanie obrony i opatrzono we wszystkie potrzebne zapasy wojenne. (*Gaz. Codz.*)

Brytania Wielka i Irlandya.

Londyn, dnia 21 Grudnia.

Courrier donosi, że Margrabia *Londonderry*, już został mianowany Posłem przy Dworze Cesarsko-Rossyyskim.

— *True Sun* powiada, iż z adressu, napisanego przez P. *Peel*, widać dostatecznie, że on będzie czémś więcey, jak nominalnym Naczelnikiem Rządu.

— *Morning-Chronicle* przepowiada, że dzień rozwiązania Parlamentu będzie dniem upadku Toryssów.

Dnia 22.

Słychać, że Xiążę *Buccleuch* będzie mianowany Lordem Namiestnikiem Irlandyi; a Lord *Combermere*, Wielkorządcą i Naczelnie Dowodzącym w Indyach Wschodnich.

— Niektóre Dzienniki oppozycyyne przypominają teraz, że to Lord *Wharncliffe*, teraźnieyszy Wielki Pieczętarz, łącznie z Lordem *Harowbey*, usiłował ostatnim razem zwalić bil reformy; a Sir *Knatchbull* oskarżał publicznie Pana *Peel*, o głosowanie za emancypacyą katolików.

— Podług naynowszych doniesień, które w Indyach Wschodnich odebrano z Persyi, podnieśli tam bunt *Hussein Ali Mirza* Gubernator w Sziraz i *Hassan Ali-Mirza* Gubernator w *Chorassan*, obadwa synowie Króla, dowiedziawszy się, że ich oyciec mianował syna Abbasa Mirzy swym następcą tronu. Sądzono tam również, iż synowie naystarszego syna Królewskiego Mohameda Ali Mirzy, który umarł pod Bagdadem, nie ustąpią dobrowolnie praw, jakie ich oyciec do tronu służy. Mają oni w swey mocy prowincyą Karmanszach. Nie można wątpić, że cała Persya stanie się teatrem krwawey woyny.

Dnia 24.

Gazeta dworska ogłosiła już nareszcie w formie urzędowey, dalsze mianowania, a mianowicie: Lorda *Granville Somerset*, Pana W. *Yates Peel* i Pana J. *Planta*, Członkami Tayney Rady; Hrabiego *Aberdeen* pierwszym Sekretarzem Stanu (Ministrem) Osad; Wice-Hrabiego *Lowther*, Wice-Prezesem Izby handlowey i Podskarbim marynarki; Hrabiego *Greya*, pierwszym

)2(

части; Графа *Грея*, первымъ Лордомъ Адмиралитейства, а Коммиссарами онаго, Сиръ Г. *Кокбурна*, Сиръ И. *Бересфорда*, Сиръ К. *Ровлея*, Лорда *Ашлей Купера* и Г. М. *Фицъгеральда*; Генерала-Лорда Ед. *Сомерсетъ* Секретаремъ, а Г. *Францисъ Бонгама* хранителемъ арсенала; Лорда *Грансилля*, первымъ Коммиссаромъ лѣсовъ, придавъ ему Коммиссаровъ тогоже департамента: Генерала Сиръ Б. *Стефенсона* и Г. А. *Милне*; Г. Александра *Барингъ* Директоромъ монетнаго двора; Сиръ Е. *Кнатебулль*, Казначеемъ арміи; Лорда *Мариборугъ* Генеральнымъ Почтмейстеромъ; Полковника Александра *Персеваль*, Казначеемъ арсенала.

— *Standard* извѣщаетъ, что Министры были приглашены въ *Брейтонъ*, для совѣщаній касательно распущенія Парламента и составленія приличной прокламаціи. — *Spectator* увѣряетъ, что ежелибы по отмѣненіи Парламента, новые выборы не оказались въ духѣ правительства, въ такомъ случаѣ вторично прибѣгнуть къ той же мѣрѣ, однако жъ онъ сомнѣвается, чтобы Г. *Пиль* и Герцогъ *Беллингтонъ*, въ томъ отношеніи, приняли на себя отвѣтственность.

— Въ *Раткормакъ* въ Ирландіи, опять сборъ десятинъ подалъ поводъ къ кровопролитному бою. Солдаты умертвили 12 человѣкъ, переранивъ 8; не прежде однако жъ они стрѣляли, какъ когда противники стали бросать камнями въ войско.

26-го Декабря.

Сиръ Робертъ *Пиль*, вчерашняго числа, переѣхалъ съ своимъ семействомъ въ зданіе, предназначенное для жилища первыхъ Министровъ въ улицѣ *Downing-Street*.

— Лордъ *Мельбурнъ* прибылъ въ *Лондонъ*; Лордъ же *Пальмерстонъ* выѣхалъ въ *Понсанжеръ*.

— Одна изъ газетъ дѣлаетъ замѣчаніе, что въ слѣдствіе послѣднихъ постановленій Испанскихъ Кортесовъ, теперь дозволено въ первый разъ по прошествіи 11 лѣтъ, отмѣчать Испанскія облигаціи на Лондонской биржѣ. (*G. C.*)

Германія.

Мюнхенъ, 20-го Декабря.

Ежедневно ожидаемъ прибытія сюда Графа (нынѣ Маркграфа) *Фикальго* и Генерала *Бернардо-де-ла-Бандеира* (пожалованнаго нынѣ въ достоинство Вице-Графа) въ качествѣ Депутатовъ, отправленныхъ изъ Лиссабона, имѣющихъ сопровождать Принца *Лейхтенбергскаго* въ путешествіи его въ Португалію. По увѣдомленію Баварскихъ газетъ уже дѣлаютъ Королевскіе почести помянутому Герцогу и нашъ Монархъ при семейственномъ столѣ изволилъ пить за здоровье его. (*D. P.*)

24-го Декабря.

Его Величество Король соизволилъ, чтобы въ въ *Аугсбургѣ* при церкви Св. *Стефана* основано было аббатство Бенедиктинцевъ съ новиціатомъ на 30 человѣкъ, коихъ главною обязанностію, какъ полагаютъ, будетъ учительское званіе. (*G. C.*)

Бельгія.

Брюссель, 21-го Декабря.

Королевскимъ постановленіемъ отъ 16-го с. м. предписывается, чтобы принадлежащіе къ милиціи 1833 года, находящіеся по своимъ домамъ, съ 10-го Января будущаго 1835 года поступили въ распоряженіе областныхъ Командировъ, для отправленія ихъ въ свойственные корпусы, гдѣ оные дѣйствительную службу отправлять должены. (*Dz. P.*)

Турція.

Константинополь, 25-го Ноября.

Линейный корабль, недавно построенный на верфи въ *Гіо*, или въ *Гемликъ* третьяго дня вошелъ въ нашу пристань. Вчера Султанъ отправился на палубу онаго для обозрѣнія.

— Не давно выѣхалъ отсюда Турецкій Маіоръ *Асми Бей* въ *Вѣну*, *Парижъ* и *Лондонъ*, гдѣ имѣетъ порученіе обозрѣть военныя училища, и узнать ихъ образованіе, дабы по примѣру оныхъ можно было завести подобныя училища въ Оттоманскомъ Государствѣ.

— Нынѣшнее время года, по мѣрѣ своего продолженія имѣетъ благотворное вліяніе на состояніе здоровья. Моровая язва безпрерывно значительно уменьшается. (*D. P.*)

Италія.

Римъ, 11-го Декабря.

Носится слухъ, что *Донъ Мигуэль* насъ оставитъ; Римскій воздухъ ему не благопріятствуетъ, и онъ намѣревается купить недвижимое имѣніе въ *Генуѣ* или въ *Ниццѣ*. Другіе говорятъ, что онъ отправится за Альпы для свиданія съ разными знатными особами. (*D. P.*)

Lordem admiralicyi, a Kommissarzami teyże: Sir G. *Kockburna*, Sir J. *Beresforda*, Sir Ch. *Rovleja*, Lorda *Ashley Coopera* i Pana M. *Fitzgeralda*; Jenerała Lorda Ed. *Sommerset*, Sekretarzem, a P. *Francis Bonhama*, magazynierem zbrojowni; Lorda *Granville Somerset* pierwszym Kommissarzem lasów, z przydaniem mu na Kommissarzy tego wydziału: Jenerała Sir B. *Stefensona* i Pana A. *Milne*; Pana Alexandra *Baringa*, Dyrektorem mennicy; Sir E. *Knatchbulla*, płatnikiem woyska; Lorda *Maryborougha* Jeneralnym Pocztmistrzem; Połkownika Alexandra *Percevala*, Podskarbim zbrojowni.

— *Standard* donosi, że Ministrowie zostali powołani do *Brighton* dla narady względem rozwiązania Parlamentu i dla ułożenia stosowney odezwy. — *Spectator* zapewnia, iż w razie, gdyby po rozwiązaniu Parlamentu, nowe wybory nie wypadły w duchu administracyi, tenże sam środek po raz drugi użytym zostanie; wątpi jednak, aby Pan *Peel* i Xiążę *Wellington*, chcieli w tey mierze przyjąć na siebie odpowiedzialność.

— W *Rathcormac*, w Irlandyi, gdy chciano wybierać dziesięcinę, przyszło znowu do krwawego boju. Żołnierze zabili 12 osób, a 8 jest ranionych; nie strzelano jednak pierwiey, aż gdy uporni zaczęli rzucać kamieniami na woysko.

Dnia 26.

Sir Robert *Peel* wprowadził się dnia wczorayszego z rodziną swoją do gmachu przeznaczonego na mieszkanie pierwszych Ministrów, przy ulicy *Downing-Street*.

— Lord *Melbourne* przybył do *Londynu*; natomiast wyjechał do *Ponsanger* Lord *Palmerston*.

— Jedna z gazet czyni uwagę iż w skutek ostatnich postanowień Kortezów hiszpańskich, dopiero teraz dozwolono pierwszy raz po upływie lat 11 notować papiery hiszpańskie na giełdzie londyńskiey. (*Gaz. Codz.*)

Niemcy.

Monachium, dnia 20 Grudnia.

Codzień spodziewamy się tu przybycia Hrabiego (teraz Margrabia) *Ficalho* i Jenerała *Bernardo da Sa-Bandeira* (wyniesionego teraz na dostoyność Vice Hrabiego), jako Deputowanych, wysłanych z Lizbony, mających towarzyszyć Xięciu *Leuchtenberg*, w podróży do Portugalii. Według gazet Bawarskich, czynią już honory Królewskie wspomnionemu Xięciu, i Monarcha nasz przy stole familiynym raczył spełnić toast zdrowia jego. (*Dz. P.*)

Dnia 24.

Król Jmć zezwolił, aby w Auszpurgu u Św. Szczepana, założone było opactwo Benedyktynów z nowiciatem na 30 osób, których głównem przeznaczeniem ma bydź zawód nauczycielski. (*Gaz. Codz.*)

Belgia.

Bruxella, dnia 21 Grudnia.

Postanowienie Królewskie z dnia 16 b. m. nakazuje, aby milicye z klassy roku 1833, znaydujące się w domach swoich, oddane były dnia 10 Stycznia 1835 roku pod rozporządzenie dowódców prowincyi, celem odesłania ich do właściwych korpusów, gdzie czynną służbę odbywać mają. (*Dz. P.*)

Turcya.

Konstantynopol, dnia 25 Listopada.

Okręt liniowy, nie dawno wybudowany na warsztatach w *Chio*, czyli *Ghemlik*, zawinął przed kilku dniami do tuteyszego portu. Wczora udał się Sułtan na pokład jego, celem obeyrzenia go.

— Niedawno wyjechał ztąd Major Turecki *Asmi-Bey*, do Wiednia, Paryża i Londynu, gdzie ma zlecenie zwiedzić szkoły woyskowe, i obeznać się z ich urządzeniem, aby na wzór ich można założyć podobne szkoły w krajach ottomańskich.

— Teraźnieysza pora roku, w miarę postępu swego, ma dobroczynny wpływ na stan zdrowia. Morowe powietrze ciągle znacznie się zmnieysza. (*Dz. P.*)

Włochy.

Rzym, dnia 11 Grudnia.

Słychać, iż Don Miguel wkrótce nas opuści; klima rzymskie nie służy mu, i zamyśla kupić nieruchomość w *Genui* lub *Nizzie*. Inni mówią, iż uda się za Alpy, celem rozmówienia się z różnemi znakomitemi osobami. (*Dz. P.*)

ВИЛЬНА, Типографія А. Марциновскаго. Печатать дозволяется, Генваря 1 дня 1834 года. *Цензоръ Л. Боровскій.*